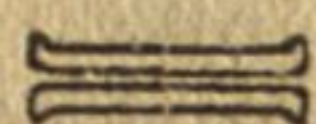

ковъ видяхъ цинкографирана—
подпольно издание—една дра-
ма на сжщия сюжетъ отъ Н.
Мински, която е наистина мно-
го художественно написана.

Ну, прощавай, че прибли-
жава вече полунощъ

Твоя Петко.

Прѣди да съмне
отъ Ник. Вас. Ракитинъ
издание на „Младъ Читателъ“

Когато прочетохъ „Прѣди
да съмне“, душата ми облѣхна:
ведрина на пролѣтно утро, свѣ-
жестъ отъ роднитѣ поля, при-
вѣтъ отъ нашенско село и още
нѣщо, което съ думи не се прѣ-
дава, ала което кара да се за-
дъхватъ гърди и устнитѣ не-
волно да мълватъ проклятие.

Наистина въ тия кжси пѣс-
ни, написани съ искрено и
здрово чувство нѣма изваяната
фраза на Пенчо Славейковата
поезия, звънливия стихъ на Яво-
рова, ароматно нѣжния трепетъ
на Трифонъ Куневитѣ пѣсни
или даже неуловимо чаровната
ритма на Лилиевитѣ купнежи,
но затова пъкъ поезията на
Ракитина е откровение на мили
и картинно възшебни снимки
на родната земя. Животътъ въ
ташината на затътената про-
винция; резигнацията на която
душата се отдава, кога църко-
венъ звънъ звъни, кога чучу-
лига утринъ се издига въ ведри
небеса; цѣлия онзи миръ на
затъени прѣживѣвания и свѣт-
ли надежди. щастливо възсъз-
дадени въ поезията на Раки-
тина — извикватъ бодростъ и

вѣра. Душата се възражда, рж-
ката е готова за нови дѣла;
погледа става смѣлъ и живъ.
Ставатъ ти свои думитѣ на поета

Неизледниятъ просторъ ме вика.

Ниви и ливади ме опиватъ —

Въ менъ духътъ се буди, властно блика

На дѣлитѣ, въ тебе що почиватъ.

Земльо, майко моя.

Въ малката сбирка „Прѣ-
ди да съмне“, Ракитинъ затро-
гва нови струни. Тѣ свидѣтел-
ствуватъ за новъ подемъ въ
творчеството му. Новото врѣме
съ остритѣ си болки не му да-
ва мира. И той пѣе съ мъжа
и гнѣвъ. Нѣщо бунтовно и
непримиримо бумти въ новитѣ
пѣсни на тихо-съзерцателния
пѣвецъ на родното село.

Тоя бунтъ въ душата не
избива въ песимизмъ. Той бу-
ди устремъ.

По мрачно ме тъмнѣятъ висоти,

По блѣскави звѣздитѣ грѣятъ;

По силно ли животътъ ни гнети,

Надежди въ насъ по свѣтли здрѣятъ

Отъ врѣмето на Ботева
нашата поезия рѣдко е вѣстила
такива бодри чувства и думи,
като тия:

Много гнѣвъ въ душата ми киши

И отъ яростъ азъ ще възпламтя,

Ще разбуна гладнитѣ тѣлпи,

Ще раздрусамъ азъ отъ дѣнь свѣта:

Прѣзъ огънь и смъртъ ще прѣведа

Катъ зова на раннитѣ петли ще грѣмне
прѣди да съмне.

Вѣрвайки въ побѣда той
зове:

На работа! Да бждемъ всички първи.

Катъ камъкъ твърди, за борби готови:

Пътъ ще чертаемъ съ чернитѣ си кърви

И съ коститѣ ще слагаме основи.

Такива сж най-новитѣ пѣс-
ни на Ракитина.

Тѣ сж напоени съ меко-
тата на Некрасовитѣ пѣсни, съ
резигнацията на Надсона и съ